

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз Пр 47/2021
19.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Радослава Петровића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Весном Зарић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 782/21 од 25.12.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Врању Пр 4887/2020 од 22.07.2021. године и правноснажног решења Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу Прж 17624/21 од 02.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 782/21 од 25.12.2021. године, као основан, па се УКИДА правноснажно решење Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу Прж 17624/21 од 02.09.2021. године и предмет враћа Прекршајном апелационом суду, Одељење у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом прекршајног суда у Врању Пр 4887/2020 од 22.07.2021. године, окривљени АА, оглашен је одговорним због прекрашаја из члана 330. став 1. тачка 1. ЗОБС-а на путевима за које дело му је утврђена новчана казна у износу од 100.000,00 динара, прекршаја из члана 331. став 1. тачка 48. у вези члана 171. став 2. ЗОБС-а на путевима за које дело му је утврђена новчана казна у износу од 20.000,00 динара, прекршаја из члана 333. став 2. у вези става 1. тачка 9. у вези члана 32. став 3. ЗОБС-а на путевима, за које дело му је утврђена новчана казна у износу од 10.000,00 динара и осуђен на јединствену новчану казну у износу од 130.000,00 динара. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Решењем Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу Прж 17624/21 од 02.09.2021. године, одбачена је као неблагоприятна жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепене пресуде.

Против наведених правноснажних одлука Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 782/21 од 25.12.2021. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане одлуке укине и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијано другостепено решење донето уз учињену битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Из списка предмета произлази да је Прекршајни суд у Врању дана 22.07.2021. године донео пресуду Пр 4887/2020 којом је окривљеног АА, огласио одговорним да је учинио прекрашај из члана 330. став 1. тачка 1. ЗОБС-а на путевима, прекршај из члана 331. став 1. тачка 48. у вези члана 171. став 2. ЗОБС-а на путевима и прекршај из члана 333. став 2. у вези става 1. тачка 9. у вези члана 32. став 3. ЗОБС-а на путевима и осуђен на јединствену новчану казну у износу од 130.000,00 динара, те да је Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Нишу, одлучујући о жалби окривљеног изјављеној против првостепене пресуде исту одбацио као неблагоприятну решењем Прж 17624/21 од 02.09.2021. године са образложењем да је окривљени првостепену пресуду примио дана 25.07.2021. године, а да је жалба против првостепене пресуде поднета непосредно суду дана 03.08.2021. године, дакле, након истека рока за изјављивање жалбе који је у конкретном случају истицао дана 02.08.2021. године.

По оцени Врховног касационог суда наведени разлози другостепеног прекршајног суда да је жалба окривљеног неблагоприятна су нејасни.

Ово стога, јер се у списима предмета налази повратница – која није потписана од стране окривљеног већ лица ББ, на којој је потпис примаоца нечитак а датум пријема нејасно написан, те да је 25.07.2021. године, за који датум се у другостепеном решењу наводи да је дан када је окривљени примио првостепену пресуду, био нерадан дан, тачније недеља када није било могуће ни извршити уручење. При томе у делу повратнице у коме треба уписати датум читко словима, исти је тако написан да указује да је могуће у питању каснији датум од оног који је наведен у другостепеној одлуци односно 29.07.2021. године.

По оцени овога суда нејасно је како је другостепени прекршајни суд у разлозима своје одлуке од 02.09.2021. године којом је жалба браниоца окривљеног одбачена као неблагоприятна, закључио да је окривљени првостепену пресуду примио 25.07.2021. године и да му је истекао рок за жалбу која је поднета 03.08.2021. године.

Наиме, очигледно је да је у повратници о пријему првостепене пресуде нејасно наведен датум и да другостепени суд није могао са поузданошћу да утврди да је то 25.07.2021. године, на шта указује и штамбиљ првостепеног суда на жалби браниоца окривљеног којим се списи предмета достављају другостепеном суду на одлучивање са потписом судије и констатацијом да је жалба благовремена.

На наведени начин Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима на штету окривљеног што је утицало на доношење законите и правилне одлуке, а како се то основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Имајући у виду да је на овај описани начин повређен закон на штету окривљеног АА, Врховни касациони суд је укинуо другостепено решење и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање, обзиром да у односу на првостепену пресуду није изнет ни један разлог у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донео правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци пресуде на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима.

Записничар – саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић